

Razglednica iz Holandije

Piše: Azra Šahbaz-Saračević

Škola u vrijeme corone

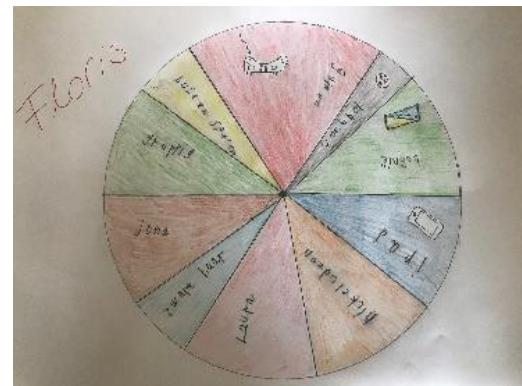
Pozdrav svima iz Roermonda u Holandiji, na tromeđi sa Njemackom i Belgijom. Imam privilegiju da vas povedem na turneju kroz online nastavu osnovne škole, kao majka devetogodisnjeg djecaka, te srednje škole kao profesorica engleskog jezika.

Sa devet godina moj Floris ide u grupu 5. Pohadja Montessori školu, tako da ne znam ima li njihov nacin rada sada u vrijeme corone velike razlike u odnosu na standardnu osnovnu školu. Cim je krenula škola od kuće mogli smo u njegovoj školi posuditi Chrome book na kom inače svakodnevno radi. To nam je uveliko olaksalo, jer je od tog momenta svakome u kući trebao kompjuter (sreća i suprug i ja imamo svoje od posla).

Svakog ponedjeljka ujutro učiteljice postave zadatke u informativni sistem skole: zadatak iz holandskog jezika (tipa porodicno stablo, sastav o nečemu, krug identiteta ili primjer aliteracije), kosmički zadatak (istrazivanje životinja, država, osoba) i zadatak iz engleskog (uglavnom pjesmice i oralne vježbe vokabulara tipa voce, vrijeme, odjeca). Tu zadacu treba izraditi na papir ili u teci, uslikati i poslati učiteljici. Pored tih slika svake sedmice smo imali novi

izazov za cool sliku (tipa napiši svoje ime stvarima ili nečim neobičnim). Te slike zadaće i izazova, a i nečeg interesantnog, kao npr. kad smo slavili tatin rođendan, budu postavljenje u sedmični list koji izlazi svakog petka i u kom učenici tog razreda mogu da vide svoje i radove svojih drugara. Uz to na online platformi učiteljica postavlja filmove sa objašnjenjima i zadatke iz oblasti računanja, pravopisa, automatiziranja, tehničkog citanja i tablice množenja i to djeca svakodnevno izradjuju, a

učiteljica prati u sistemu njihov rad i napredak. Svakog petka u 10 imaju sastanak u programu Meet, gdje se djeca i učiteljica vide, ispricaju, druže. I tako svake sedmice. Baš jučer su svi roditelji primili film koji su svi uposlenici škole skupa snimili da nam se zahvale što smo proteklih sedmica preuzeli njihov posao i dobro ga odradili. Od 11.05. oni se opet vraćaju u školske klupe.

S druge strane, mojim "velikim" učenicima u srednjoj skoli (uzrast 12 do 18) online škola ide malo drugacije. Djeca dobiju svakog ponedjeljka sedmični plan iz 13-15 predmeta i prvo što moraju uraditi je isplanirati kada će šta urediti i kada predati na online platformu. Plan predaju svom mentoru (razrednik na našem). Ja kao mentor prvog razreda provodim puno vremena s njima planirajući i pomažući oko zadace. Podrska učeniku od strane mentora je jako vazna i na licnom je nivou. Cilj nam je svima pomoci bas tamo gdje treba. Kako to i u normalnim uslovima iziskuje puno vremena, svaki razred sa cca 30 učenika ima dva mentora. Pored tog

razrednistva, koje je sad u online verziji postalo jako intenzivno, osmišljavam planove i zadatke iz engleskog jezika za moje ostale učenike. U aktivu smo donijeli odluku da vise ništa od gramatike nećemo raditi jer djeci ipak treba licno objašnjenje i pomoći, tako da se koncentrisemo na vještine. Svake sedmice učenici rade na drugoj vještini. Npr. moji 3. razredi (14-15g) su prosle sedmice radili čitanje tekstova sa zadacima, prije toga su se snimili dok opisuju i porede dvije slike, a ove sedmice gledaju film The Blind side i o tome će poslije raspusta pisati film review. U toku sedmice pratimo na platformi ko je šta predao, ukoliko kasne stupimo u kontakt s učenikom, a ukoliko i poslije toga nema predate zadace javimo mentoru učenika i on to dalje sređuje sa učenikom ili roditeljima. S druge strane, sastanci, odjeljenska vijeca, aktivni... sve se to nastavlja u Teams-u. Sad nam je nastupio raspust od dvije sedmice i odmah iza toga imamo roditeljske sastanke (koji se i inace odvijaju individualno).

Moram priznati dani su jako intenzivni a kombinacija sa mojim skolarcem kojeg je sve teže motivisati, njegovom sestrom od 16 mjeseci i suprugom koji po cijeli dan hoda okolo sa telefonom zaljepljenim za uho, je nekad toliko iscrpljujuća da se dan jedva prezivi. Ali s druge strane ovo nas je dosta zbližilo kao porodicu. Prije se nismo sastali kod kuće prije 16-17 sati, a sada ručamo i večeramo svaki dan skupa za stolom. Sad na sta taj ručak lici to je druga prica....

